Perzijski odposlanec Šabbi vpraša Jezusa: »Povej, vzvišeni prijatelj, poln Božjega duha, ali je naš življenjski nazor dober, uporaben in zato resničen ali pa nam lahko iz svoje modrosti daš še boljšega!«

204 Bistvo resničnega razodetja

1 Rečem Jaz: "Nikakor ne! Dobro in resnično je enako, pa naj ga človek odkrije s svojim dejavnim raziskovanjem ali pa mu ga Bog neposredno razodene; kajti odkritje resnice je tudi razodetje od zgoraj, toda posredno, in sredstvo za to je bilo prizadevno raziskovanje.
2 S takšnim raziskovanjem se duša znebi grobih vezi materije in s tem na trenutke prebudi Božjega duha v sebi, ali pride bolj v življenjsko središče svojega srca, kjer se zmeraj in neprenehoma pretakata Božja svetloba in usmiljenje in tako dajeta duši življenje in duhovno rast - kakor sončeva svetloba in toplota prodirata v zemljine brazde in tam prebujata, ohranjata in razvijata življenje in rast rastlin, dokler iz rastline ne nastane prost, samostojen in s tem zrel sad, katerega življenje ni več odvisno od rastline, temveč obstaja samo zase.
3 Ko v resničnih, dejavnih trenutkih duša pride v opisano življenjsko središče v srcu, je s tem dospela tudi do razodetja Božjega duha v človekovem srcu in tu ne more nič drugega kakor v sami sebi najti večno enako resnico iz Boga. To posredno razodetje se od neposrednega razlikuje samo po tem, da ob veliki omračitvi človeštva Bog obudi sposobne ljudi brez njihovega sodelovanja in tudi njihovo dušo vodi v njeno življenjsko središče, da bi od tam drugi slepi spet dobili svetlobo, ki bi jim odprla oči.
4 In še ena razlika je med posrednim in neposrednim razodetjem, in ta je v tem: Posredno razodetje osvetli iščočemu človeku samo tisto, kar bi rad imel, in je podobno dobri svetlobi svetilke, s katero lahko povsem osvetlimo kakšno temno sobo; neposredno razodetje pa je podobno opoldanskemu soncu, katerega mogočna svetloba osvetli ves svet z vsemi njegovimi velikimi in majhnimi brazdami, torej tudi neposredno razodetje.
5 To (s soncem primerljivo neposredno razodetje) ni veljavno samo za človeka, kateremu je dano, temveč za vse ljudi, najprej pa za ljudstvo, kateremu pripada prerok; toda ker obstajajo pristni in resnični od Boga poklicani preroki, si poleg tega lahko mislimo, da bodo obstajali tudi lažni, in sicer iz naslednjih zlahka razumljivih razlogov:
6 Resnični prerok mora imeti pri ljudeh nekakšen ugled; kajti njegove napovedi, pa tudi njegova dejanja za dokaz božanskosti njegove obuditve,morajo vendar navadnemu vsakdanjemu človeku vdihniti neko spoštovanje, - če so mu napovedi všeč ali ne, in če se ujemajo z njegovimi zemeljskimi koristmi ali ne.
7 Pri ljudeh boljšega čuta pa zraste prerok brez svoje volje v nedosegljivega velikana in se ne more ogniti temu, da ne bi bil v določeni meri spoštovan in čaščen, pa če je še tako ponižen, kot mora biti.

8 To vidijo tudi drugi posvetni ljudje, katerih razum je pogosto zelo iznajdljiv; kajti kačje zvitosti ni otrokom sveta še nikoli manjkalo. Tudi ti posvetni ljudje hočejo imeti ugled in z njim povezan zemeljski dobiček.
9 Začnejo študirati in neredko si s Satanovo pomočjo izmislijo stvari in navidez govorijo tako modro, da v vsem znanju laični ljudje nazadnje ne znajo več razlikovati, kaj je pravo in pristno in kaj lažno in slabo.
10 Kako pa vendarle lahko prepoznamo lažnega preroka od pristnega? Prav zlahka: po sadovih namreč!
11 Kajti s trnja in osata ne obiramo grozdja in fig!
12 Pristni prerok ne bo nikoli sebičen in bo daleč od vsakega napuha. Hvaležno bo sicer sprejel, kar mu bodo darovala dobra in plemenita srca; toda nikoli ne bo od nikogar ničesar zahteval, ker ve, da je to gnusoba pred Bogom in ker Bog dobro zmore ohranjati Svoje služabnike!
13 Lažni prerok pa si bo dal plačati vsak korak in za vsako tako imenovano bogoslužno dejanje za izmišljeni in zlagani blagor človeštva. Lažni prerok bo grmel o Božji sodbi in celo v Božjem imenu sodil z ognjem in mečem; pristni pa ne bo nikogar sodil, temveč bo brez vsake koristi le opominjal grešnike k pokori in ne bo delal razlike med velikim in majhnim in med uglednim in neuglednim. Kajti njemu pomeni vse edino Bog in Njegova beseda, - vse drugo je zanj prazna norost.
14 V govoru pristnega preroka ne bo nikoli nobenega protislovja; postavi pa govor lažnega preroka na svetlobo - v njem bo protislovij kar mrgolelo. Pristnega preroka ne bo mogel nikoli nihče užaliti, kot jagnje bo prenesel vse, kar koli bi mu svet storil; samo proti laži in napuhu bo vzkipel z ognjem gorečnosti in ju bo zmeraj izničeval.
15 Lažni prerok je zmeraj smrtni sovražnik vsake resnice in vsakega boljšega napredka v mišljenju in v dejanjih; nihče razen njega naj ne bi nič vedel ali imel kakšne izkušnje, da bi bil namreč vsak prisiljen zmeraj in v vseh stvareh pri njem poiskati za denar drag nasvet.
16 Lažni prerok misli samo nase; Bog in Njegov red sta mu nadležna in smešna stvar, za katero nima v sebi niti iskre vere, zato si tudi lahko z najlažjo vestjo naredi boga iz lesa in kamna, kakor se mu zljubi. Razumljivo je potemtakem, da takšen bog, po rokah lažnega preroka, zlahka dela čudeže v očeh povsem zaslepljenega ljudstva.

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 3